

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 28P/88/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5725200942
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Paulína Cubinková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2025:5725200942.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin v konaní pred sudkyňou JUDr. Paulínou Cubinkovou vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., XX.XX.XXXX, bytom ako matka, maloletá v konaní zastúpená kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, dieťa rodičov – matky: C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., E. F. G. H. XXXX/XX a otca: C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., v konaní o návrhu na zvýšenie výživného, takto

rozhodol:

I. Otec je povinný prispievať na výživu maloletej A. zvýšeným výživným vo výške 250,- € mesačne, splatným vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky počnúc dňom 28.03.2025.

II. Zameškané výživné za obdobie od 28.03.2025 do 30.09.2025 v sume 919,35,- € súd povoľuje otcovi splácať v mesačných splátkach po 50,-€ splatných spolu s bežným výživným, pričom prvá splátka je splatná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého zameškaného výživného.

III. Týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Martin, sp. zn. 21C/283/2010 zo dňa 08.03.2011 v časti určenia vyživovacej povinnosti otca na maloletú A..

IV. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom doručeným Okresnému súdu Martin dňa 28.03.2025 sa matka domáhala zvýšenia výživného na maloletú A. v tom znení, že súd zmení rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 20P/81/2010 zo dňa 22.07.2010 a zvýši výživné pre maloletú A. zo strany otca zo sumy 100,- € na sumu 280,- € mesačne späť od 01.09.2025 tak, že zvýšené výživné je otec maloletej povinný zasielať vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky dieťaťa.

2. Podaný návrh matka odôvodnila tým, že rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 20P/81/2010 zo dňa 22.07.2010 zaviazal súd otca prispievať na výživu maloletej výživným vo výške 100,- € mesačne. Matka uviedla, že výživné nebolo zvýšené už 14 rokov a reálne už nepokrýva potreby dieťaťa vzhľadom na rast cien, ale tiež kvôli podstatnému zvýšeniu výdavkov maloletej. Od 01.09.2024 začala maloletá navštevovať strednú školu v I., čo prinieslo zvýšené výdavky na cestovné, stravu, oblečenie, učebnice a pomôcky. Maloletá má aj zdravotné problémy, jej stav si vyžaduje zvýšenú starostlivosť a výdavky na zdravotnú starostlivosť (hospitalizácia, odborné vyšetrenia, lekárske kontroly). Otec sa s maloletou dcérou dlhodobo nestretáva a nijako sa nepodieľa na jej výchove, čím všetka starostlivosť o dcéru a väčšina nákladov zostávajú výlučne na matke. Výživné je jedinou formou otca prispievania na dcéru. Matka uvádza, že hoci má stabilný príjem, jej finančná situácia sa zhoršila, pretože došlo k výraznému zvýšeniu životných nákladov. Všetky náklady na dcéru hradí matka, pričom pôvodná výška výživného už

nezodpovedá reálnym nákladom na život. Návrh na zvýšenie výživného nepodala skôr z dôvodu časovej vyťaženia súvisiacou so zvýšenou starostlivosťou o maloletú, ktorá má zdravotné problémy. Okrem toho pribudli nové povinnosti spojené s jej nástupom na strednú školu, čo výrazne ovplyvnilo časový priestor na riešenie súdnych konaní. Zároveň mala obavy z konfrontácie s otcom maloletej.

3. Matka k podanému návrhu pripojila prílohu, kde vyčíslila priemerné mesačné náklady, ďalej pripojila rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 20P/81/2010, potvrdenie o návšteve E. J. K. L., potvrdenia o platbách a výpis z účtu.

4. Okresný súd Martin uznesením č. k. 28P/88/2025 zo dňa 02.04.2025 ustanovil maloletej kolízneho opatrovníka Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Martin.

5. K podanému návrhu sa vyjadril otec maloletej, ktorý uviedol, že nesúhlasí so zvýšením výživného, nakoľko nemá finančné prostriedky ani na vlastné živobytie. Otec uviedol, že podľa jeho posúdenia doterajšie alimenty vo výške 100,- € postačujú na zvýšené výdavky na cestovné, stravu, oblečenie, učebnice a pomôcky. Podľa otca si treba uvedomiť, že dcérka žalobkyne nie je odkázaná iba na jeho alimenty, ale musí ju živiť aj jej matka. Žiakom stravu, učebnice a pomôcky taktiež uhradza H. I. a na cestovné prispieva aj Žilinský samosprávny kraj. Samozrejme, že žalobkyňa dostáva aj rodičovský príspevok vo výške 351,80,- € a pravdepodobne si uplatňuje aj daňový bonus. Otec uvádza, že žalobkyňa požaduje zvýšenie výživného aj pre výlety, darčeky a iné nenarokovateľné výdavky vo výške 1.000,- € ročne. K tomuto uvádza, že ide o nehoráznosť. Ďalej uvádza, že jeho zdravie nie je vôbec dobré. Dňa 05.11.2018 mu pri náhodnom vyšetrení v nemocnici diagnostikovali srdcovú príhodu, ktorá sa mala stať niekedy v minulosti. Boli mu predpísané lieky M.. Ide o liek, ktorý užíva každý pacient, ktorý prekonal infarkt. Tento liek mu následne predpísal aj kardiológ. Obvodná lekárska okomentovala jeho prípad, že musí mať veľmi dobrú fyzickú kondíciu, ak túto srdcovú príhodu prechodil bez vyšetrenia a hospitalizácie. Srdcová príhoda sa mu stala v roku 2014 po tom, kedy matka vyhlásila na súde v mene dieťaťa, že sú odcudzení a dokonca žiadala zrušiť stretávanie. Následne dosiahla iným súdnym rozhodnutím, že nemá právo byť už ani informovaný o dieťati. Otec uvádza, že pochopil, že prišiel o rodičovské práva a toto biologické dieťa je už cudzia osoba a patrí len a len svojej matke. Bolo to hrozná utrpenie, do tohto obdobia sa už nechce vracáť ani len spomienkami. Uvádza, že jeho zdravotný stav sa celkom dobre stabilizoval, avšak covidová pandémia to úplne zmenila. Ako každý iný, aj otec bol infikovaný, a ako osoba trpiaca hypertenziou mal ťažký priebeh. Nepredpokladal, že chorobu prežije, tak v extrémnej chvíli svoj byt predal svojej priateľke. Vyrovnal si tým aj dlh voči nej. Po vyliečení ostala jeho receptívnosť naďalej zhoršená, spozoroval to na počítačových hrách, pri ktorých si nepamätal také skóre, ako pred covidom. Od covidu v roku 2021 prestal chodiť do práce, nakoľko nedokázal pracovať v nočných zmenách a taktiež nebol schopný súvislej každodennej práce. Od roku 2023 sa živí príležitostnými prácami na základe zmluvy o dielo. Záverom otec uviedol, že jeho priateľka donedávna nevymáhala od neho nájomné. Od 01.01.2025 už však bude povinný uhrádzať mesačné nájomné vo výške 400,- €. Ohradzuje sa voči tvrdeniu žalobkyne, že sa o dieťa nezaujíma a ani sa s ním nestretáva. Uviedol, že v minulosti chcel dieťa do striedavej osobnej starostlivosti a spolu s jeho priateľkou mu chceli vytvoriť úplne inú rodinu s veľmi slušným zázemím. Voči tomu však bola žalobkyňa proti z dôvodu sebeckosti. Nepochybne tak svojej dcérke zničila plnohodnotné detstvo. Následne ich žalobkyňa odcudzila, dosiahla toho, že na dieťa sa nemohol nič ani pýtať. Zo svojho dieťaťa doslova spravila polosirotu, preto je zavádzajúce, čo tvrdí o stretávaní a nezaujíme. Keď svoju dcérku získala iba pre seba, vedela veľmi dobre, čo robí. Dcérka je už samostatný právny subjekt a akceptuje, že o otca nejavi záujem. Je to jej prirodzené právo sa vo veku 16,5 roka socializovať so svojimi rovesníkmi a otec jej už nemá čo ponúknuť ani od nej nič neočakáva.

6. K podanému vyjadreniu otec pripojil vyhlásenie o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch, lekársku správu z N. A. H. z – OUP Oddelenie urgentného príjmu zo dňa 05.11.2018, Zmluvu o dielo na búracie práce zo dňa 01.08.2023 a Zmluvu o dielo na elektromontážne práce zo dňa 01.06.2024.

7. V rámci multidisciplinárneho prístupu v rodinnoprávnej agende súd rodičov pozval na informatívne stretnutie rodičov, ktoré sa konalo dňa 16.05.2025, v rámci ktorého rodičia definovali svoje príjmy a výdavky a taktiež výdavky na maloletú, pričom rodičia sa na zvýšení výživného nedohodli. Matka by aj súhlasila so zvýšením výživného na sumu 250,- €, avšak otec sa aktuálne nevedel vyjadriť k jednotlivým výdavkom na maloletú a tieto výdavky si potreboval prejsť.

8. Následne otec do konania adresoval podnet, kde súdu oznámil podozrenie z trestného činu týrania blízkej osoby, ktorého sa mala dopustiť žalobkyňa voči svojej dcérke. Uvedený podnet Okresný súd Martin postúpil príslušnej prokuratúre.

9. Následne otec zaslal stanovisko k jednotlivým nákladom na dieťa, kde uvádza, že nesúhlasí a namieta výdavky na stravu vo výške 250,- €, rovnako nesúhlasí s výdavkami za bývanie maloletej, nakoľko dieťa nie je vlastníkom bytu, nemá prečo uhrádzať fond opráv a údržby, výťah, či osvetlenie, dažďovú vodu a upratovanie spoločných priestorov. Rovnako nemá prečo ani uhrádzať internet. Ďalej otec namieta náklady na dopravu, nakoľko dieťa má dopravu vlakom zdarma.

10. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie a vec prejednal na pojednávaniach dňa 18.08.2025 a 08.10.2025 v prítomnosti matky a otca maloletej a v neprítomnosti kolízneho opatrovníka s poukazom na § 180 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“) v spojení s § 31 Zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej aj „CMP“).

11. Na pojednávaní matka uviedla, že na podanom návrhu trvá, avšak požaduje sumu 220,- € mesačne od podania návrhu. Uviedla, že jej príjem je cca 1.200,- € v čistom v priemere. Rovnako si uplatňuje daňový bonus, ktorý sa však znižoval a poberá prídavok na maloletú. Nemá inú vyživovaciu povinnosť ani iný príjem. Vlastní byt, v ktorom býva spoločne s maloletou, inak už nevlastní žiaden majetok vyššej hodnoty, či hnuťelný alebo nehnuteľný. Matka uvádza, že má úspory vo výške cca 20.000,- €. Pokiaľ ide o jej výdavky, tak platí nájom za byt 190,- € mesačne, plyn a električka 20,- € mesačne, odpad 60,- € ročne, internet a televízia 15,- € mesačne, splátka úveru 60,- € mesačne a uhrádza daň za byt 25,- € ročne. Ďalej si platí mobil 10,- € mesačne, strava 350,- € mesačne, doprava do práce, obedy 30,- € mesačne, výdavky na drogériu, lieky 20,- € mesačne. Výdavky na maloletú A. špecifikovala nasledovne: výdavky na stravu v škole 50,- €, strava doma cca 200,- € mesačne, oblečenie 50,- € mesačne, drogéria 20,- € mesačne, vreckové 10,- € týždenne, mobil 10,- € mesačne, aktuálne nemá zvýšené výdavky v súvislosti so zdravotným stavom. Navštevuje zubára, nakoľko mala problém s kazmi. V škole platí ZRPŠ ročne, rôzne exkurzie 15,- € mesačne, na začiatku roka ZRPŠ, triedny fond 30,- €. Maloletá nenavštevuje krúžky, chodí však do posilňovne, korčuľovať sa, tam aktuálne platí len nejakých 40,- € permanentku a jednorazové výdavky 1.000,- €, nakoľko sa jej kúpil mobil, počítač, rôzne rysovacie pomôcky, zošity. Otec prispieva na výživu maloletej 100,- € mesačne pravidelne, nad rámec výživného nič neprispieva, s maloletou sa nestretáva vôbec asi od 6-tich rokov. Od toho obdobia ju otec nekontaktoval ani telefonicky ani osobne, neposielal jej nič navyše ani na sviatky, Vianoce. Na ďalšom pojednávaní matka doplnila, že výdavky sú stále vyššie a vyššie, nakoľko sú stále drahšie potraviny. Dcére pribudne v blízkej budúcnosti aj výdavok na stužkovú. Rovnako si chce robiť vodičský preukaz a v zimných mesiacoch by chcela byť ubytovaná na internáte, aby mala nejaký komfort a nemusela cestovať.

12. Otec na pojednávaní uviedol, že nesúhlasí s podaným návrhom. Uvádza, že matka mala valorizovaný plat, čo je všeobecne známa informácia. Otec uviedol, že jeho mesačný príjem je taký, že na účet mu nič nechodí, nedokáže odpovedať na túto otázku. S maloletou sa nestretáva, odkedy mala 6 rokov, ale je to zavádzajúca informácia, ktorú uviedla matka, nakoľko ona odišla zo spoločnej domácnosti a odvtedy nemal ani 2 hodiny na stretnutie. Stretávali sa u psychológa alebo pod dohľadom polície či znalkyne. Otec uviedol, že zarobí 4.000,- € za rok. To je príjem na základe toho, že vykonáva práce na základe zmlúv o dielo. Tie práce sú neplánované. Otec je programátor. Okrem toho príjmu má aj iný neoficiálny príjem od svojej priateľky. Keď jej niečo vybaví, tak ona mu dovoľí bývať v nehnuteľnosti bez toho, aby platil nájom. Nemá žiadne úspory a na účtoch v banke má asi 50,- €. Nič nevlastní a priateľke dlží peniaze asi 20.000,- €. Keďže priateľka za neho splatila dlhy, on jej za to prepísal byt vo D.. Je to 1-izbový byt. Otec uvádza, že v roku 2018 mal infarkt. Zanikla mu odbornosť pracovať vo výškach a v rizikovitom prostredí. Lekárka mu ponechala odbornosť robiť len revízneho technika, ale ani to nebude môcť robiť časom. Nie je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, pretože nedostane nič na úrade. Úrad mu sprostredkuje len tú prácu, čo je aj na internete. Posielal aj nejaké žiadosti o prijatie do zamestnania robiť projektanta, zatiaľ bez výsledku. Naposledy pracoval ešte pred covidom ako elektromechanik. Pracovný pomer skončil dohodou. Pracoval na pozícii revízneho technika a pracovný pomer skončil v skúšobnej dobe, pretože zamestnávateľ mu prisľúbil, že prejde na túto pozíciu, ale potom to nedodrжал. Potom pracoval v E. ako údržbár s tým, že nemôže pracovať na noc. Dali mu výnimku z nočných prác a po roku mu povedali, že buď bude robiť nočné alebo sa ukončí tento pracovný pomer. Tam zaraboval nejakých 700,- € až 800,- €. Otec uviedol, že inú vyživovaciu povinnosť nemá. Pokiaľ ide o jeho výdavky,

tak strava je nižšia ako uvádza matka, nakoľko priateľka mu dovolila, že môže pestovať zeleninu na jej záhrade. Nie je vlastníkom bytu a preto neuhrádza poplatky za vodu, plyn ani za užívanie bytu. Od tohto je ukrátený. Výdavky má len na cestovné nejakých 50,- €, keď cestuje na súdy, políciu, nakoľko je trestne stíhaný za ublíženie na zdraví a výtržníctvo. Rovnako chodí na probačné oddelenie, kde mal aj povinnosť zo súdu chodiť za psychológom. Tam platil po 100,- € štyrikrát. Na to si požičal od svojej priateľky. Otec uviedol, že má stredoškolské vzdelanie s maturitou v odbore technická obsluha prostriedkov výpočtovej techniky. Vysokú školu nedokončil. V minulosti pracoval aj ako programátor. Pokiaľ ide o jeho zdravotný stav, tak ako uvádzal, v minulosti prekonal infarkt, ale cez to sa celkom jednoducho preniesol, nakoľko mal dobrú fyzickú kondíciu. Potom prišiel covid a bol rizikový prípad. O tom však nemá žiadne potvrdenie, nakoľko nebol vyšetrený. Otec zdôraznil, že prišiel o dve odbornosti a to pracovať vo výškach a vo výbušnom prostredí na základe odporúčania svojej ošetrojúcej lekárky kvôli liekom, ktoré berie. Meno ošetrojúcej lekárky uviesť nevie, nakoľko jej vždy posielala len žiadosť o vydanie receptu. Jeho stav je nemenný, prognóza je taká, že má zvýšený tlak. O invalidný dôchodok nepožiadala, lebo by stratil aj kvalifikáciu revízneho technika. Priateľka mu prisľúbila, že ak zrekonštruuje jej nehnuteľnosť, tak si môže túto nehnuteľnosť užívať. Rovnako aj priateľka zasiela peniaze na výživné. Potvrdil, že s maloletou sa nestretáva ani ju nekontaktuje. Na ďalšom pojednávaní otec doplnil, že vlastníčka bytu mu zrušila trvalý pobyt od 01.08., nakoľko neplatil nájomné. Aktuálne sa zdržiava v B.. Tam vykonáva na základe Zmluvy o vykonaní práce prácu, a to elektrickú prípojku pre jeden rodinný dom. Prvú etapu už odovzdal. Teraz bude pripravovať projektovú dokumentáciu za dohodnutú odmenu 350,- € + odmena za projektovú dokumentáciu. Zdržiava sa na ubytovni v B.. Otec opakovane zdôraznil, že nesúhlasí so zvýšením výživného, aj keď priznáva, že návrh matky bol podaný dôvodne, ale on má za to, že keďže nemá práva vo vzťahu k maloletej, tak maloletá je dcérou len žalobkyne a matka má mať zodpovednosť za materiálne zabezpečenie dcéry. Otec uviedol, že keď si hľadá prácu, má obmedzenia v tom zmysle, že všetky dovolenky, ktoré má, tak musí míňať na súdy a na to, že chodí k probačnému úradníkovi. Z toho dôvodu nemôže vykonávať prácu na trvalý pracovný pomer, len na dohodu. Od roku 2019 nepracuje, žije a platí všetko za pomoci svojej priateľky. Otec doplnil, že lekársky posudok, ktorý predložil súdu, je v ňom síce uvedené pracovné zaradenie na posudzovanú prácu robotník v úprave surovín, avšak tento lekársky posudok je len šablóna a malo tam byť označenie, že je vedený ako elektrikár. Uviedol, že v E. M. mal pracovať ako projektant, ale už nemôže robiť vo výškach. Otec uviedol, že chce, aby súd zohľadnil to, že sa stará o svoju priateľku, ktorá je na neho odkázaná. Plynie mu záväzok voči svojej priateľke, nakoľko musí zrekonštruovať dom alebo si nájde lukratívnu prácu s tým, že bude mať príjem na to, aby si platil vo D. podnájom a môže sa tam vrátiť. Pracoval by v E. L. ako elektroprojektant, avšak čaká, kým sa zverejní táto ponuka na O..

13. Matka ako záverečný návrh navrhla, aby súd zvýšil výživné na sumu 240,- €.

14. Otec v záverečnom návrhu navrhol, aby súd zvýšil výživné na 120,- €.

15. Z potvrdenia o návšteve školy E. J. K. L. D. I. vyplýva, že maloletá A. je v školskom roku 2024/2025 žiačkou 1. triedny predmetnej školy, forma štúdia denná.

16. Z oznámenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny H. zo dňa 10.04.2025 vyplýva, že otec nie je poberateľom dávky v hmotnej núdzi, nie je poberateľom štátnej dávky poskytovanej Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Martin a ani nepoberá žiadne iné dávky poskytované úradom.

17. Z potvrdenia o príjme matky, vydaný E. J. K. E. zo dňa 11.04.2025 vyplýva, že čistá priemerná mesačná mzda matky za obdobie od 04/2024 do 03/2025 je vo výške 1.417,58,- €.

18. Z vyhlásenia o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch otca vyplýva, že tento je rozvedený, najvyššie dosiahnuté vzdelanie má stredné odborné, zdravotný stav po srdcovej príhode, pričom jeho prax za posledných 10 rokov v pracovných pozíciách je revízny technik podľa § 24 vyhlášky č. 508/2009. Otec nevlastní žiaden majetok. Má príležitostný príjem, pričom za rok 2023 bol vo výške 2.000,- €, za rok 2024 vo výške 4.800,- € a za rok 2025 vo výške 1.900,- €.

19. Z lekárskej správy N. A. H. zo dňa 05.11.2008 vyplýva, že otec bol vyšetrený v doprovide polície pred umiestnením do cely, bez zdravotnej dokumentácie.

20. Zo Zmluvy o dielo na búracie práce medzi otcom a objednávateľom zo dňa 01.08.2023 vyplýva, že začiatok vykonania prác je 15.08.2023, ukončenie prác 31.12.2023 za cenu práce 4.000,- €, ktorá

bude splácaná v 10-tich splátkach po 400,- €. Zo Zmluvy o dielo na elektromontážne práce vyplýva, že otec vykonal prácu od 01.06.2024 do 31.12.2024 za cenu práce 4.000,- €, ktorá bude splatná v 10-tich splátkach po 400,- €.

21. Z vyhlásenia o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch matky vyplýva, že táto má dosiahnuté vysokoškolské vzdelanie, jej prax na pracovných pozíciách za posledných 10 rokov je ako učiteľka. Matka má úspory vo výške 20.000,- €. Jej čistý mesačný príjem je vo výške 1.250,- €. Matka má záväzky na základe úveru s mesačnou splátkou cca 60,- €. Jej mesačné výdavky sú zálohové platby za byt cca 188,- €, elektrina a plyn 20,- €, daň 25,- €, daň za psa 40,- €, smeti 80,- €, poisťka za byt cca 44,- €, vyživovaciu povinnosť má vo vzťahu k maloletej A.. Matka rovnako predložila výplatné pásky za obdobie január, február a marec 2025 a ročné zúčtovanie preddavkov na daň, tiež oznámenie o výške a zložení funkčného platu, z ktorého vyplýva, že funkčný plat má určený vo výške 1.424,50,- € a predpis mesačných záloh do SVP vo výške 188,71,- €.

22. Zo správy súdom ustanoveného kolízneho opatrovníka zo dňa 13.05.2025 vyplýva, že tento vykonal sociálne šetrenie u rodičov. Kolízny opatrovník po vykonanom šetrení odporučil návrhu matky na zvýšenie výživného vyhovieť, nakoľko zvýšenie výživného je v záujme maloletého dieťaťa.

23. Súd vykonal šetrenie za účelom zistenia majetkových pomerov otca, pričom lustrácia v Obchodnom registri na otca bola negatívna, rovnako aj lustrácia v Živnostenskom registri, obdobne aj Kataster nehnuteľností. Z lustrácie v bankových účtoch otca súd zistil, že otec má aktuálne jeden účet v banke H. s účtovným zostatkom 44,64,- €. Rovnako lustráciou bolo zistené, že otec nie je vlastníkom motorového vozidla.

24. Z predloženého osvedčenia zo dňa 06.05.2013 mal súd preukázané, že otec je spôsobilý vykonávať na vyhradenom technickom zariadení elektrickom činnosť revízneho technika pre odborné prehliadky a odborné skúšky podľa § 24 vyhlášky č. 508/2009 Z. z. v rozsahu elektrického zariadenia s obmedzením napätia do 1000 V vrátane bleskozvodov. Rovnako z osvedčenia zo dňa 28.05.2015 mal súd preukázané, že otec disponuje osvedčením na vykonávanie činností na vyhradenom technickom zariadení elektrickom podľa § 21 predmetnej vyhlášky - elektrotechnik.

25. Z lekárskeho posudku o zdravotnej spôsobilosti na prácu zo dňa 19.09.2016, vyplýva, že lekárska prehliadka bola vykonaná ako vstupná, bolo preukázané, že otec bol posudzovaný na pracovisku - K., technické zabezpečenie výroby, profesia - pracovné zaradenie - posudzovaná práca : Robotník v úprave surovín, pričom zo záveru posudku vyplýva, že otec je spôsobilý na výkon posudzovanej práce s dočasným obmedzením - nevhodný pre prácu v riziku vibrácií, chlade, vlhku a spôsobilý na výkon posudzovanej práce s trvalým obmedzením - nevhodný pre prácu vo výškach.

26. Z potvrdenia ošetrojúcej lekárky otca zo dňa 10.09.2025 mal súd preukázané, že otec je od septembra 2016 liečený pre arter. hypertenziu 1. štádia. O predpis doporučenej medikamentózne liečby žiada pravidelne formou telekomunikácie. Otec poslednú preventívnu prehliadku absolvoval 18.11.2019. Pacient neskôr pozvanie k nasledujúcej 2-ročnej preventívnej prehliadke odignoroval. K súčasnému zdravotnému stavu za posledné obdobie sa ošetrojúci lekár nedokáže bližšie vyjadriť, keďže pacient dlhodobo nenavštívil ambulanciu.

27. Z pripojených spisov tunajšieho súd zistil nasledovné : Z pripojeného spisu sp. zn. 21C/283/2010 mal súd preukázané, že rozsudkom zo dňa 08.03.2011 súd manželstvo účastníkov ako rodičov maloletej rozviedol, maloletú A. zveril do osobnej starostlivosti matky a otcovi bola uložená povinnosť prispievať na výživu maloletej A. výživným vo výške 100,- € mesačne. Zároveň bol otec oprávnený stretávať sa s maloletou A. za prítomnosti matky každý párnny víkend v sobotu od 09:00 hod. do 12:00 hod. a od 16:00 hod. do 18:00 hod. a v nedeľu od 09:00 hod. do 12:00 hod. a od 16:00 hod. do 18:00 hod.. Následne sa viedli viaceré konania o zníženie výživného (sp. zn. 23P/27/2012, 0P/242/2013, 16P/65/2013). Konanie o uloženie povinnosti poskytovať informácie zo strany matky vedené na tunajšom súde sp. zn. 23P/12/2012 bolo zastavené z dôvodu späťvzatia otca ako navrhovateľa. Vo veci sp. zn. 12P/135/2011 bol návrh otca na zmenu zverenia maloletej do jeho osobnej starostlivosti zamietnutý.

28. Právne danú vec súd posudzoval nasledovne.

29. Podľa § 62 ods. 1, 2, 3, 4 a 5 Zákona č. 36/2005 Z. z. Zákona o rodine (ďalej len „ZR“), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

30. Podľa § 75 ods. 1 ZR, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

31. Podľa § 77 ods. 1 ZR, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

32. Podľa § 78 ods. 1 a ods. 3 ZR dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

33. Vyživovacia povinnosť predstavuje obsahovú zložku základných rodinnoprávnych vzťahov. Je prakticky vyjadrením ekonomickej funkcie rodiny, ktorej účelom je zabezpečiť pre svojich členov uspokojovanie materiálnych potrieb, a to vzájomnou pomocou podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Vyživovacia povinnosť rodičov voči deťom predstavuje jeden z dvoch základných pilierov systému zákonnej povinnosti poskytovať výživu. Cieľom tejto právnej úpravy je zabezpečiť výživu ekonomicke najslabšej skupine osôb spoločnosti, a to deťom. Povinnými subjektami sú rodičia dieťaťa. Každý z rodičov je povinný vyživovať svoje dieťa. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom trvá do času, kým nie je schopné živiť sa samé. Pri určení výšky výživného sú rozhodujúce reálne zárobkové možnosti, schopnosti ako aj majetkové pomery každého z rodičov, ktoré sú dané nielen subjektívnymi vlastnosťami. V prípade výživného na mal. deti sa vo všeobecnosti uplatňuje tzv. princíp potenciality, ktorý má prednosť pred princípom fakticity. V praxi to znamená, že súd neprihliada len na skutočné príjmy osoby povinnej platiť výživné, ktoré dosahuje v čase vyhlásenia rozsudku, ale vychádza z jej potencialných príjmov, to znamená z príjmov, ktoré mohla mať vzhľadom na svoj vek, zdravotný stav, schopnosti, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zamerania, prax, jazykovú znalosť, dopyt na trhu práce.

34. Pri rozhodovaní o zmene výživného na účely zisťovania pomerov je potrebné porovnať okolnosti v čase vydania predchádzajúceho rozhodnutia s okolnosťami v čase nového rozhodnutia, pričom predpokladom takejto zmeny je výrazná a trvalá zmena pomerov, či už na strane maloletého dieťaťa alebo na strane rodičov. Takouto zmenou môže byť podstatne vyšší vek dieťaťa a s tým spojený nárast nevyhnutných nákladov, trvalá zmena zdravotného stavu, nástup dieťaťa do školy vyššieho stupňa, podstatné zvýšenie, či zníženie pravidelného príjmu jedného z rodičov, prípadne zmena počtu vyživovaných osôb u rodičov. Hmotnoprávnou podmienkou toho, aby súd mohol o veci opakovane rozhodnúť, je teda zmena pomerov. V zmysle judikatúry je potrebné prihliadať na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného, avšak len vtedy môžu byť dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku. Nestačí len úvaha o tom, že doterajšie výživné je neprímerané. Pokiaľ by súd nemal za preukázanú zmenu pomerov a rozhodol by o zmene výšky vyživovacej povinnosti, šlo by vlastne o neprípustné preskúmanie a reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia. Pri rozhodovaní o zmene výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určovanie výživného tak v čase skoršieho, ako aj nového rozhodovania a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania.

35. V prejednávanej veci súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že návrh matky na zvýšenie výživného na maloleté dieťa bol podaný dôvodne. Od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu uplynula do podania návrhu matky na zvýšenie výživného doba takmer 14 rokov. Za uvedené obdobie, teda skoro cca 14 rokov, na strane dieťaťa došlo k zásadným a nespochybniteľne objektívnym zmenám pomerov. V čase predchádzajúceho rozhodnutia súdu nemalo maloleté dieťa ešte ani 3 roky a bývala spoločne so svojou matkou u jej rodičov v trojizbovom byte. Matka v čase posledného rozhodovania poberala rodičovský príspevok vo výške 164,21,- € a prídavok na maloleté dieťa vo výške cca 21,99,- €. Otec v čase posledného rozhodovania bol zamestnaný v E. E. E. a príjem mal cca 617,- € mesačne. Aktuálne teda maloletá navštevuje strednú školu, o čom matka doložila potvrdenie o štúdiu. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že aktuálne maloletá žije so svojou matkou. Je nepochybné, že za takmer 14 rokov od poslednej súdnej úpravy sa nepochybné všeobecne zvýšili ceny tovarov a služieb. Oprávnená, nielen že absolvovala celé predprimárne vzdelávanie a celé základné vzdelávanie, dokonca začala študovať na strednej škole. V konaní bolo preukázané, že otec, hoci jeho vyživovacia povinnosť naďalej trvá a má prednosť pred ostatnými výdavkami povinného rodiča, na jej výchovu a výživu nijak (okrem určeného výživného) neprispieva. Všetky náklady na výchovu a výživu maloletej hradí jej matka, pričom bola to práve matka, ktorá doposiaľ po celý čas zabezpečovala a aj naďalej zabezpečuje starostlivosť o výživu maloletej dcéry. Možno zhrnúť, že celá doterajšia výchova a výživa tak bola výlučne na pleciach matky.

36. Súd uvádza, že otec sa na pojednávaní postavil k návrhu matky na zvýšenie výživného odmietavo, s návrhom na zvýšenie výživného nesúhlasil, resp. pripustil, že je dôvodné zvýšiť výživné na sumu 120 €. Argumentoval najmä tým, že matka má hlavnú povinnosť zabezpečovať starostlivosť o maloletú a zabezpečovať jej materiálne zabezpečenie, keďže on chcel maloletú do striedavej osobnej starostlivosti, avšak tomuto jeho návrhu nebolo vyhovené. Ďalej argumentoval aj svojou nepriaznivou životnou situáciou, najprv uvádzal, že nemôže pracovať neskôr na ďalšom pojednávaní pripustil, že sa môže zamestnať na lukratívnej pozícii a dosahovať príjem. Súd k týmto jeho argumentom uvádza, že rodič splodením dieťaťa na seba preberá povinnosť a zodpovednosť, ktorá ho bude sprevádzať po celý jeho život. Mal by sa teda správať tak, aby svojim záväzkom a povinnosťami dokázal vždy a za každých okolností čeliť. Neobstojí argument, že nemá voči maloletej žiadne práva, nakoľko do jeho rodičovských práv a povinností nebolo nijakým spôsobom zasiahnuté (nad rámec súd uvádza, že vyživovacia povinnosť rodičov voči maloletému dieťaťu rozhodnutím súdu o obmedzení alebo pozbavení výkonu rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu nezaniká- vid' § 39 ods. 4 ZR). To, že sa otec nestretáva s maloletou, ho nezabavuje jeho vyživovacej povinnosti. Vyživovacia povinnosť je jeho zákonná povinnosť, ktorá vyplýva priamo zo zákona o rodine a trvá, kým dieťa nie je schopné žiť sa samé. Táto povinnosť existuje nezávisle od toho či sa povinný rodič s oprávneným dieťaťom stretáva alebo nie (má to však vplyv na určenie výšky výživného) Ďalej otec argumentoval svojou nepriaznivou životnou situáciou a tým, že je naňho odkázaná jeho priateľka. Otec by si však mal v prvom rade uvedomiť, že má vyživovaciu povinnosť voči svojej dcére. Rovnako v konaní nebol preukázaný ani nepriaznivý zdravotný stav otca, otec predložil len lekársku správu o vyšetrení pred jeho umiestnením do cely, nenavštevuje obvodnú lekársku, nevykonáva pravidelné preventívne prehliadky, má diagnostikovaný zvýšený tlak, čo je však choroba, ktorou trpí značná časť populácie a táto otcovi neznemožňuje sa zamestnať. Otec disponuje osvedčeniami a kvalifikáciou, v rámci ktorej sa môže zamestnať a dosahovať pravidelný mesačný príjem. Predložený lekársky posudok súd nezohľadnil, nakoľko tento sa netýka pracovnej pozície, na ktorú otec disponuje osvedčeniami.

37. Vzhľadom na vyššie uvedené pri rozhodovaní o výške výživného na maloletú súd vychádzal z tzv. princípu potenciality príjmu otca nie z jeho faktického príjmu, ktorý v konaní preukázal. Súd tak vychádzal z pracovných ponúk, ktoré sú dostupné na verejných portáloch ponúkajúce zamestnania vhodné pre otca a taktiež, ktoré sú ponúkané aj v okolí obvodu mesta, v rámci, ktorého otec žije a ustálil, že otec by mohol dosahovať príjem na pozícii – Junior projektant cca 1500 € mesačne, (ponuka zverejnená na profesia.sk, potrebné predpoklady podľa § 21 vyhlášky č. 508/2009 Z.z., ktorými otec disponuje), rovnako súd poukazuje na zverejnenie Štatistického úradu Slovenskej republiky na jeho stránke, kde priemerná nominálna mesačná mzda v Žilinskom kraji v roku 2023 je cca 1540 €. Súd má teda za to, že je v možnostiach a schopnostiach otca dosahovať príjem mesačne cca tých 1500 € v hrubom (tzn. čistý mesačný príjem cca 1050 €).

38. Mesačné oprávnené a odôvodnené výdavky na maloletú súd ustálil nasledovne: internet vo výške 7,45,- € mesačne (tzn. alikvotná časť, keďže matka za internet platí 14,90 €, v byte žijú dve, čiže : 2), alikvotná časť nákladov za bývanie vo výške 94,35,- € mesačne (preukázané mesačné úhrady za byt vo výške 188,71 € : 2), ZRPŠ a výlety 10,- € mesačne, mobil 10,- € mesačne, drogéria 20,- € mesačne, oblečenie 50,- € mesačne, odpad 3,34,- € mesačne, náklady za elektrickú energiu a plyn 10,- € mesačne, náklady na vreckové a voľný čas 20,- € mesačne, cestovné na vlak a mesačné dobíjanie kartou 30,- € mesačne, strava v domácom prostredí 200,- € mesačne, strava v škole cca 48,- € mesačne. Spolu mesačné oprávnené výdavky vo výške cca 504 € - 60 € prídavok n a dieťa = cca 444 €. Z toho súd väčšiu časť mesačných nákladov na otca preniesol, nakoľko okrem platenia výživného sa nijakým iným spôsobom nepodieľa na výžive maloletej (nestretávajú sa, neprispieva nad rámec), tzn. na otca preniesol cca 57 % z mesačných oprávnených nákladov na maloletú – sumu 250 €.

39. K jednotlivým výtkam otca a spochybňovaniu mesačných nákladov na maloletú súd uvádza, že otec si musí uvedomiť, že matka dieťaťu poskytuje každodennú osobnú starostlivosť, na čo všetko musí vynaložiť svoj čas, čo bezpochyby zahŕňa ja istú formu vyživovacej povinnosti, ktorú súd považuje za kompenzáciu hodnoty zodpovedajúceho peňažnému príspevku povinného rodiča. Ak dieťa žije s matkou v spoločnej domácnosti, rovnako sa podieľa na nákladoch nielen na bývanie, ale rovnako aj energie či internet, nakoľko je prirodzené, že tieto služby využíva. Ďalej otec vytýkal náklady na stravu, kde súd považoval za bežný náklad na stravu pre maloletú v domácom prostredí cca 200,- € a otec namietal aj cestovné, kde samotná matka priznala, že maloletá má vlak do školy zadarmo, cestovné súd zohľadnil v rámci cestovania do školy po Žiline, čo preukazujú aj webové stránky, že tento výdavok v takejto výške je oprávnený.

40. Zohľadňujúc výdavky na maloletú stanovenie príjmu, ktorý je otec objektívne schopný dosahovať má za to, že je v možnostiach otca platiť výživné na maloletú A. vo výške 250 € mesačne. Nad rámec súd uvádza, že v zmysle Metodiky - „Rodičovské kompetencie – Metodika pre výpočet výživného rodičov k deťom - tzv. tabuľkové výživné“, ktorá je súhrnom odporučených východísk pre stanovenie výšky výživného za účelom zjednotenia praxe súdov v otázkach výživného rodičov k deťom (schválená ministrom spravodlivosti SR, uverejnená na webovom portáli Ministerstva spravodlivosti SR) v súdnej veci vychádza tzv. tabuľkové výživné pre maloletú A. v sume cca 250 € (24 % z 1052 €). S poukazom na uvedené, keďže v tomto type konaní nie je súd viazaný návrhom rozhodol o výške výživného aj nad rámec toho, čo v záverečnom návrhu požadovala matka, keďže podľa názoru súdu takto stanovená výška výživného je v možnostiach a schopnostiach otca a zároveň zodpovedá odôvodneným potrebám maloletej.

41. Keďže návrh na zvýšenie výživného podala matka dňa 28.03.2025 (pôvodne síce žiadala priznať výživné späť, avšak následne na pojednávaní svoj návrh modifikovala od podania návrhu), otcovi vznikol aj dlh na zameškanom výživnom od podania návrhu do vyhlásenia rozhodnutia, a to vo výške 919,35 € (aliquotná časť za mesiac marec + mesiace apríl až september), ktorý mu súd povolil splácať v mesačných splátkach po 50,- € spolu s bežným výživným až do úplného vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Súd stanovil výšku splátky v takej výške, nakoľko vzhľadom na príjem, ktorý otec môže dosahovať a vzhľadom na to, že inú vyživovaciu povinnosť nemá, rovnako nie je úverovo zaťažovaný, nemá vysoké mesačné výdavky, je podľa názoru súdu schopný tieto splátky splácať.

42. Pokiaľ ide o návrh otca na doplnenie dokazovania a to preukázanie jeho majetkových pomerov a majetkových pomerov jeho priateľky súd uvádza, že tento nevykoná. Otec deklaroval a predložil súdu vyhlásenie o svojich pomeroch, rovnako súd si vykonal šetrenie jeho majetkových pomerov a pomery jeho priateľky sú pre toto irelevantné.

43. Na záver súd konštatuje, že podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a

podobne). Skutočnosť, že súd nerozhodol podľa predstáv a očakávaní sťažovateľa, nemožno považovať za porušenie či nerešpektovanie jeho práv.

44. Pokiaľ ide o výrok o náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 52 CMP v zmysle, ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Martin.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, uvedenie spisovej značky tohto konania, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Ak sa jedná o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na výkon rozhodnutia vo veciach maloletých podľa § 370 a nasledujúcich Civilného mimosporového poriadku.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Podľa § 44 Civilného mimosporového poriadku, rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením.